II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä marraskuuta 1998,

Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle myöntämästä tuesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3515)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/378/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on pyytänyt niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa mainittujen artiklojen mukaisesti ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

Saksalainen teollisuusjärjestö "Industrieverband Garne und Gewebe" kiinnitti 6 päivänä toukokuuta ja 16 päivänä syyskuuta 1996 päivätyillä kirjeillä komission huomion Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle myönnettyihin tai mahdollisesti myönnettäviin tukiin.

Ranskan hallitus ilmoitti komissiolle 25 päivänä syyskuuta 1996 päivätyllä kirjeellä komission 15 päivänä toukokuuta ja 3 päivänä heinäkuuta 1996 päivätyillä kirjeillään nimenomaisesti esittämän pyynnön johdosta tuista, jotka se oli myöntänyt tai aikoi myöntää Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle. Ranskan hallitus toimitti komissiolle lisätietoja 22 päivänä marraskuuta 1996 sekä 16 päivänä tammikuuta, 2 päivänä huhtikuuta ja 3 päivänä heinäkuuta 1997 päivätyillä kirjeillään. Roubaix Tourcoingin kauppatuomioistuin ilmoitti komissiolle 19 päivänä syyskuuta 1996 päivätyllä kirjeellä tuomiosta, jonka se oli antanut 17 päivänä syyskuuta 1996 SA Filature Lainière de Roubaix'n velkasaneerausmenettelyssä.

Komissio ilmoitti Ranskan hallitukselle 18 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely kyseistä tukea vastaan. Menettelyn aloittamista koskeva komission päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [1]. Komissio on kehottanut niitä, joiden etua asia koskee, esittämään tukea koskevat huomautuksensa.

Ranskan hallitus toimitti komissiolle huomautuksensa 24 päivänä syyskuuta 1997 päivätyllä kirjeellään. Komissio pyysi sen perusteella Ranskan hallitukselta täydentäviä tietoja 2 päivänä maaliskuuta ja 17 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyillä kirjeillään, joihin Ranskan hallitus vastasi kirjeillä, jotka oli päivätty 8 päivänä toukokuuta, 21 päivänä heinäkuuta ja 16 päivänä lokakuuta 1998. Asiasta toimitettiin lisätietoja myös 30 päivänä lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellä.

II TARKASTELTAVANA OLEVAN TUEN KUVAUS

Tämä päätös koskee 18 miljoonan Ranskan frangin osakkuuslainan ja 22 miljoonan Ranskan frangin investointiavustuksen muodossa myönnettyjä tukia, jotka Ranskan hallitus on myöntänyt Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle osana SA Filature Lainière de Roubaix -yhtymän velkasaneerausta.

[1] EYVL C 392, 24.12.1997, s. 6.

1. **Tuensaaja**

Roubaix'n kauppatuomioistuin aloitti konkurssihakemuksen jättämisen jälkeen 30 päivänä huhtikuuta 1996 antamansa tuomion mukaisesti tuomioistuinmenettelyn kolmesta yrityksestä (SA Groupe Lainière, SA Lainière de Roubaix ja SA Proditex) koostuvan SA Filature Lainière de Roubaix -yhtymän (jäljempänä 'SA Filature') osalta. Todettuaan 17 päivänä syyskuuta 1996 antamassaan tuomiossa, että 25 päivänä tammikuuta 1985 säädetyn lain 85–98 pykälän 18 mukainen velkaselvitykseen perustuva saneeraussuunnitelma ei ole mahdollinen ja laadittuaan yrityksen myymiseen tähtäävän tarjouspyynnön Roubaix'n kauppatuomioistuin päätti myydä yrityksen mainitun lain mukaisesti äskettäin perustetulle Nouvelle Filature Lainière de Roubaix -nimiselle osakeyhtiölle (jäljempänä 'Lainière de Roubaix'), jonka pääomapohja oli 510 000 Ranskan frangia.

Velkasaneeraukseen siirrettyjen yritysten omaisuus ja suuri osa niiden tekemistä toiminta- ja palvelusopimuksista luovutettiin mainitulla tuomiolla 1 päivästä lokakuuta 1996 alkaen uuden yrityksen osakkaille 4,8 miljoonan Ranskan frangin hintaan. Ostettujen omaisuuserien arvoksi arvioitiin 1 päivänä syyskuuta 1996 50,956 miljoonaa Ranskan frangia ja ne jakautuivat seuraavasti: aineeton omaisuus ja rahoitusomaisuus: ei lainkaan; irtain omaisuus: 21,126 miljoonaa Ranskan frangia; varasto ja käyttöomaisuus: 20,676 miljoonaa Ranskan frangia; perittävät luotot: 3,647 miljoonaa Ranskan frangia ja käytettävissä olevat varat: 5,507 miljoonaa Ranskan frangia. Velkasaneeraukseen siirrettyjen yritysten velat, joiden määrää ei ilmoitettu komissiolle, selvitettiin osana velkasaneerausmenettelyä. Ranskan hallitus myönsi tässä yhteydessä uudelle yritykselle tukia, joita tarkastellaan jäljempänä. Omaisuuserien myymistä koskevan tuomion perusteluosassa tuomioistuin totesikin, että Ranska (valtakunnansyyttäjän edustamana) "vahvisti 40 miljoonan frangin suuruisen julkisen tuen kunkin tarjoajan määrittelemin järjestelyin ja toivoo tuomioistuimen laativan suunnitelman, jolla varmistetaan, että julkisia varoja käytetään ainoastaan hankittujen yritysten toiminnan elvyttämiseen eikä esimerkiksi omistusosuuksien hankintaan tai ulkoiseen laajentumiseen, sekä taataan yrityksen toiminnan jatkuminen ja työpaikkojen säilyminen".

2. **Tuensaajan toteuttamat rakenneuudistustoimenpiteet ja investoinnit**

— *Tuensaajan toteuttamat rakenneuudistustoimenpiteet*

Uudet osakkaat supistivat Roubaix'n kauppatuomioistuimen nimittämän suunnitelman täytäntöönpanon valvojan suostumuksella yrityksen kapasiteettia lakkauttamalla pysyvästi osan tuotantolaitoksista, erityisesti emäksisen langan tuotantolaitoksen, joka oli raskaasti tappiollinen. Entisen SA Filaturen tuotantokapasiteetista noin 60 prosenttia lakkautettiin näin ollen pysyvästi. Lakkautetuiksi joutuivat esimerkiksi eräät tappiolliset tuotantoyksiköt sekä yksi teollisuuslaitos (Proditex) kokonaisuudessaan. Uuden yrityksen liikevaihdoksi arvioidaan 150 miljoonaa Ranskan frangia, joka on 38 prosenttia vuoden 1995 liikevaihdosta ja 26 prosenttia vuoden 1994 liikevaihdosta. Toiminta suunnataan erikoistuotteisiin, joiden lisäarvo on korkeampi. Tämän lisäksi uusi yritys irtisanoi tuomioistuimen luvalla entisen yhtymän 587 työntekijästä 339 työntekijää. Roubaix'n tuomioistuimen antaman edellä mainitun tuomion mukaisesti Lainière de Roubaix'n oli maksettava irtisanomiskorvauksena 50 000 frangia kutakin vähennettyä työpaikkaa kohden (eli sen oli maksettava irtisanotuille 339 työntekijälle yhteensä 16,95 miljoonaa frangia).

Kuten komissio totesi jo edellä mainitussa menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, Ranskan hallitus ei ole toimittanut komissiolle rakenneuudistussuunnitelmaa, jonka perusteella komissio voisi arvioida tuensaajayrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamista ja tuen tarpeellisuutta. Komissio kehotti edellä mainitulla 2 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellään Ranskan hallitusta toimittamaan sille "viimeisimmät saatavilla olevat Lainière de Roubaix'ta koskevat rahoitustiedot (. . .), eli yksityiskohtaisen taseen sekä rahoitusselvityksen, tuloslaskelma mukaan lukien."

Ranskan hallitus toimitti komissiolle 8 päivänä toukokuuta 1998 päivätyllä kirjeellään 2 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyllä kirjeellä jo toimitetun vuosia 1996–1999 koskevan tulosarvion lisäksi 31 päivänä joulukuuta 1997 laaditun väliaikaisen tulostilin. Ranskan hallitus ei kuitenkaan toimittanut komissiolle muita pyydettyjä tietoja.

— *Rakenneuudistuskustannukset*

Ranskan hallitus toimitti rakenneuudistuskustannusten osalta seuraavat tiedot, joita komissio oli pyytänyt saadakseen tarkempia tietoja 18 miljoonan Ranskan frangin suuruisella lainalla katettavista kustannuksista:

— Ranskan hallitus ilmoitti 16 päivänä tammikuuta 1997 päivätyllä kirjeellään rakenneuudistuskustannusten määräksi 14,5 miljoonaa Ranskan frangia. Tästä määrästä 12,5 miljoonaa frangia aiheutui koulutusvapaista ja 2 miljoonaa frangia irtisanottujen työntekijöiden uudelleensijoittamisesta. Ranskan hallitus ilmoitti lisäksi samassa kirjeessä, että noin 20 työntekijää jäi Ranskan lainsäädännön nojalla varhaiseläkkeelle, mutta se ei maininnut tästä toimenpiteestä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia.

— Ranskan hallitus vahvisti 2 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyllä kirjeellään, että 18 miljoonan frangin lainalla oli tarkoitus kattaa kustannukset, jotka aiheutuivat liiketoiminnan jatkamisesta ja 17 päivänä syyskuuta 1996 annetun tuomion seurauksena toteutettuun irtisanomissuunnitelmaan perustuvasta työvoiman nopeasta sopeuttamisesta.

— Ranskan hallitus ilmoitti 8 päivänä toukokuuta 1998 päivätyllä kirjeellään rakenneuudistukseen liittyvien kustannusten määrästä seuraavaa: ylimääräiset vuokrat tiloista, joita ei tarvita tuotantoon kaudella 1996/1997: 2,2 miljoonaa Ranskan frangia; tuotteiden siirtämisestä (käsittely) aiheutuvat kustannukset, jotka haittaavat tuotannon organisointia: ei ilmoitettu määrällisesti; tilojen uudelleenjärjestely: 2,5 miljoonaa frangia; yrityksen alituotannosta kuuden ensimmäisen kuukauden aikana aiheutuneet kustannukset: 10 miljoonaa frangia; koulutuskustannukset: ei ilmoitettu määrällisesti; Ranskan lainsäädännön mukaisesti säilytetyistä henkilöstön sosiaalieduista aiheutuneet kustannukset: ei ilmoitettu määrällisesti; hallinnon valvontajärjestelmän käyttöönottokustannukset: ei ilmoitettu määrällisesti.

— Ranskan hallitus korosti 21 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että varoja oli mahdotonta sitoa tarkasti tiettyihin tarkoituksiin. Ranskan hallitus ilmoitti lisäksi, että laina ajoittui yrityssaneerauksen jälkeiselle toiminnan uudelleen käynnistämisen kaudelle, ja vahvisti, että 18 miljoonan Ranskan frangin laina käytettiin toiminnan uudelleen käynnistämisestä aiheutuviin kustannuksiin, liiketoiminnan rahoittamiseen ja osaan suunnitelluista investoinneista. Ranskan hallitus ilmoitti yrityksen kuuden ensimmäisen toimintakuukauden aikaisesta alituotannosta johtuneiden kustannusten määräksi 10 miljoonaa frangia, tilojen uudelleenjärjestelyistä aiheutuneiden kustannusten määräksi 2,5 miljoonaa frangia (8 päivänä toukokuuta 1998 päivätty kirje), ja tiloista, joita ei tarvittu tuotantoon kaudella 1996/1999, maksetuista ylimääräisistä vuokrista aiheutuneiden kustannusten määräksi 5 miljoonaa frangia. Tämän lisäksi se ilmoitti, että kustannuksia oli aiheutunut henkilöstön sopeuttamisesta (ei ilmoitettu määrällisesti) ja sosiaalieduista, jotka johtuivat useimmille työntekijöille maksettavista ikälisistä (1,6 miljoonaa frangia vuosittain).

— Ranskan hallitus ilmoitti 16 päivänä lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellään 21 päivänä heinäkuuta päivätyssä kirjeessä toimittamiensa tietojen lisäksi, että [. . .] (*) toteuttaminen saattaa aiheuttaa [. . .]* lisäkustannukset. Nämä kustannukset eivät olleet kirjeen lähettämispäivänä kuitenkaan lopullisia.

— *Investointikustannukset*

Lainière de Roubaix pani täytäntöön 22,2 miljoonan Ranskan frangin suuruisen investointiohjelman, joka porrastetaan kolmelle vuodelle ja jonka tavoitteena on lujittaa tuotantolaitosten tehokkuutta ja minimoida niihin liittyvät kustannukset (lämmitys, huolto jne.). Tämän ohjelman erityistavoitteena on vanhentuneiden koneiden laadullinen ja tuotannollinen uudistaminen, uusien puolauskoneiden hankinta (9,5 miljoonaa frangia), plyfillykran kaltaisten erikoistuotteiden kehittäminen (7,6 miljoonaa frangia) sekä höyrykattilan asennus ja jälkiasennus (5,1 miljoonaa frangia).

— *Muut tiedot*

Lainière de Roubaix toimii nykyisin tekstiilialalla (villalangan tuotanto) ja kilpailee suoraan muiden, erityisesti eurooppalaisten ja aasialaisten tuottajien kanssa. Yritys sijaitsee Nord-Pas-de-Calais'n alueella, joka on oikeutettu aluetukiin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla ja teollisuushankkeisiin liittyvää aluesuunnittelua koskevasta avustusjärjestelystä 14 päivänä syyskuuta 1994 tehdyn komission päätöksen ([2]) mukaisesti. Lainière de Roubaix työllistää nykyisin (24 päivänä syyskuuta 1997 päivätyn kirjeen mukaisesti ja yrityksen ostopäivänä) 248 henkilöä, sen (arvioitu) liikevaihto on 150 miljoonaa Ranskan frangia ja tase 60 miljoonaa frangia. Yrityksen pääomasta 85 prosenttia on luonnollisten henkilöiden hallussa.

Lainière de Roubaix'n markkinaosuus on Ranskan viranomaisten mukaan ainoastaan 0,4 prosenttia Euroopan tuotannosta ja 8 prosenttia Ranskan tuotannosta. Tuotannosta menee vientiin noin 50 prosenttia, ja tästä osuudesta yli puolet viedään muihin jäsenvaltioihin.

3. **Myönnetyt tuet**

a) *18 miljoonan Ranskan frangin suuruinen laina*

Ranskan hallitus ilmoitti, että 18 miljoonan frangin suuruisen lainan myöntämisessä noudatettiin seuraavia ehtoja: laina-aika on 12 vuotta, joista 2 on vapaavuotta, joiden jälkeen lainasta peritään 10 vuoden ajalta 4,5 – 6,5 prosentin korkoa, jota korotetaan tulorahoituksen bruttokatteeseen sidotulla lisämäärällä. Ranskan hallitus ilmoitti 2 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyllä kirjeellään Lainière de Roubaix'n alustavan konsolidoidun tuloksen, jonka mukaan osakkuuslainan korot olivat 200 000 frangia vuonna 1996, 800 000 frangia vuonna 1997, 900 000 frangia vuonna 1998 ja 1 100 000 frangia vuonna 1999. Ranskan hallitus korosti 21 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että laina myönnettiin markkinaehtoja noudattaen.

(*) Osia tästä tekstistä on toimituksellisesti muutettu siten, että luottamuksellisia tietoja ei paljasteta; nämä osat ovat hakasulkeissa ja merkitty tähdellä.

([2]) EYVL C 364, 20.12.1994, s. 6.

Ranskan hallitus vastasi lisäksi seuraavasti komission 17 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessään esittämään kysymykseen siitä, oliko Lainière de Roubaix saanut ajankohtana, jolloin valtio myönsi kyseisen lainan, yksityispankkien myöntämiä lainoja ja jos oli, millaisin ehdoin (korkoprosentti, vapaavuodet, laina-aika jne.) ”yritys sai luvan (...) ottaa rahoituslaitoksilta korkeintaan 28 miljoonan frangin lainan, jonka korko on nykyisin noin 4,2 prosenttia”.

Ranskan hallitus ei kuitenkaan ilmoittanut valtion osakkuuslainan myöntämishetkellä, millaisin ehdoin edellä tarkoitettu laina myönnettiin tai mikä oli kyseisten rahoituslaitosten asema.

Ranskan hallitus vahvisti 2 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyllä kirjeellään, että osakkuuslaina myönnettiin ennen kuin Lainière de Roubaix'n suunnitelma omaisuuserien ostamisesta tuli voimaan 1 päivänä lokakuuta 1996.

b) *22 miljoonan Ranskan frangin suuruinen investointiavustus*

Ranskan hallitus myönsi omaisuuserien oston yhteydessä Lainière de Roubaix'lle edellä mainittujen investointien perusteella myös 22 miljoonan frangin suuruisen investointiavustuksen.

Tämä summa talletettiin Roubaix'n tuomioistuimen nimittämän suunnitelman täytäntöönpanon valvojan tilille. Varoja annetaan käyttöön sitä mukaa kuin yritys toteuttaa suunnitelmaa. Ranskan hallitus ei ole ilmoittanut komissiolle jo myönnetyn tuen määrää.

c) *Tuen oikeusperusta*

Ranskan hallituksen myöntämän lainan oikeusperustana on tätä nimenomaista tarkoitusta varten annettu säädös. Laina ei kuulu mihinkään komission hyväksymään tukijärjestelmään.

Investointiavustus, jonka määrä on 22 miljoonaa Ranskan frangia, myönnettiin teollisuuspolitiikkaa koskevan lainajärjestelmän nojalla (CIRI, budjettikohta 64–96). Tätä järjestelmää ei ole annettu komissiolle tiedoksi perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Komissio ehdotti kuitenkin Ranskan hallitukselle 3 päivänä heinäkuuta 1991 osoittamassaan kirjeessä, että sen olisi 93 artiklan 1 kohdan mukaisena aiheellisena toimenpiteenä annettava ennakolta tiedoksi kaikki tämän järjestelmän perusteella myönnettävät rakenneuudistustuet. Ranskan hallitus hyväksyi 11 päivänä marraskuuta 1991 päivätyllä kirjeellä edellä mainitun erillistä tiedonantoa koskevan ehdotuksen aiheelliseksi toimenpiteeksi niiden tukien osalta, jotka ylittävät 5 miljoonaa frangia. Tämä määrä on ylittynyt selvästi tarkasteltavana olevassa tapauksessa.

III PERUSTAMISSOPIMUKSEN 93 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN MENETTELYN YHTEYDESSÄ TEHDYT HUOMAUTUKSET

1. Komission esittämät perustelut 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menetteli aloittamiselle

Komissio esitti menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä epäilyjä tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille ja perusteli niitä seuraavasti.

Komissio tarkastelee vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutokseen myönnettäviä tukia vuonna 1994 julkaistujen suuntaviivojen mukaisesti ([3]). Komissio ei voinut menettelyn aloittamishetkellä saatavillaan olevien tietojen perusteella määritellä, voidaanko myönnettyjä tukia pitää mainittujen suuntaviivojen vaatimusten mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvina. Koska komissiolle ei ollut myöskään esitetty rakenneuudistussuunnitelmaa, joka olisi sisältänyt kaikki tuen soveltuvuuden arvioimiseen tarvittavat tiedot, se ei voinut varmistua yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuudesta tai siitä, että yrityksen rakenneuudistukseen myönnetyt tuet oli rajattu ehdottomasti välttämättömään määrään. Komissio totesi kuitenkin, että yritys voisi olla tietyin edellytyksin ja tiettyyn rajaan asti oikeutettu aluetukiin 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

2. Menettelyn yhteydessä esitetyt Ranskan hallituksen huomautukset

Ranskan hallitus korosti katsovansa, että Lainière de Roubaix'lle myönnettyä tukea on pidettävä yhteismarkkinoille soveltuvana. Sen mielestä kyseistä yritystä hyödyttäviä valtion toimenpiteitä eli investointitukia ja osakkuuslainaa oli tarkasteltava yhtenä kokonaisuutena. Nämä kaksi toimenpidettä, rakenteellisesti tappiollisesta toiminnasta luopuminen ja kehittyviin kaupallisiin kohteisiin investoiminen olivat Ranskan hallituksen mukaan tarpeen yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi.

Ranskan hallitus, joka hyväksyi investointiavustukselle 22 miljoonan ja lainalle −0,4 miljoonan Ranskan frangin avustusekvivalentin (sen 5,55 prosentin viitekoron perusteella, jonka komissio ilmoitti 18 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellään), määritteli rakenneuudistustukien avustusekvivalentin määräksi yhteensä 21,6 miljoonaa frangia eli 55 prosenttia tuki-intensiteettinä ilmaistuna (24 päivänä syyskuuta 1997 ja 8 päivänä toukokuuta 1998 päivätyt kirjeet).

([3]) EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

Tämän lisäksi Ranskan hallitus painotti, että 18 miljoonan frangin laina on katsottava edellä mainituissa suuntaviivoissa tarkoitetuksi yritysten pelastamiseen myönnetyksi tueksi, vaikka sen kesto ylittää kuusi kuukautta, mikä on suuntaviivoissa määritelty yleinen enimmäisaika. Kyseisiä tukia olisi siis pidettävä yhteismarkkinoille soveltuvina (24 syyskuuta 1997 päivätty kirje). Ranskan hallitus kiisti tuen lainvastaisuuden ja kieltäytyi kommentoimasta kyseistä kohtaa (8 päivänä toukokuuta 1998 päivätty kirje). Se kiisti niin ikään komission menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä esittämän kannan, jonka mukaan se ei olisi toimittanut komissiolle yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavia riittävän tarkkoja tietoja (24 syyskuuta 1997 päivätty kirje).

Ranskan hallitus korosti lisäksi, että Lainière de Roubaix'lle myönnettyä tukea ei voida pitää kilpailua vääristävänä, sillä uusi yritys oli supistanut merkittävästi tuotantokapasiteettiaan ja sulkenut eräitä tuotantoyksikköjään, ja toisaalta yrityksen osuus Euroopan markkinoista oli hyvin vähäinen (24 syyskuuta 1997 päivätty kirje). Ranskan hallituksen mielestä oli otettava huomioon, että Lainière de Roubaix on yhteisön määritelmän mukainen pk-yritys ja että se sijaitsee alueella, joka on perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla oikeutettu aluetukeen, jonka sallittu tuki-intensiteetti voi pk-yrityksen tapauksessa olla jopa 33 prosenttia (24 päivänä syyskuuta 1997 päivätty kirje). Ranskan hallitus toimitti komissiolle lopuksi tietoja, joiden mukaan markkinoilla, joilla Lainière de Roubaix toimii, ei esiinny ylikapasiteettia, vaan kyse on päinvastoin kasvavista markkinoista (8 päivänä toukokuuta 1998 päivätty kirje).

3. **Niiden, joiden etua asia koskee, esittämät huomautukset**

Owen-Teckissä Saksassa sijaitseva yritys nimeltä Leuze Textil GmbH & Co (11 päivänä marraskuuta ja 17 päivänä joulukuuta 1996 sekä 11 päivänä helmikuuta 1998 päivätyt kirjeet) ja Mönchengladbachissa Saksassa sijaitseva yritys nimeltä Kammspinnerei Stöhr GmbH (23 päivänä tammikuuta 1998 päivätty kirje) sekä tekstiilialan liitto Febeltex (22 päivänä tammikuuta 1998) toimittivat komissiolle menettelyn yhteydessä huomautuksensa. Ne korostivat, näissä huomautuksissaan asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla ilmeneviä vaikeuksia, ja kehottivat komissiota tarkastelemaan Lainière de Roubaix'lle myönnettyjen tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Komissio toimitti Ranskan hallitukselle 2 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellään jäljennöksen näistä kirjeistä tarjoten sille mahdollisuuden esittää niistä huomautuksensa.

IV **TUEN ARVIOINTI**

1. **Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki**

a) *22 miljoonan Ranskan frangin suuruinen investointiavustus*

Investointiavustus on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Valtio on myöntänyt sen määrätylle yritykselle avustuksena, jota ei tarvitse maksaa takaisin, joten yritys saa siitä 22 miljoonan Ranskan frangin taloudellisen edun. Lisäksi kyseinen avustus uhkaa vääristää kilpailua tarjoamalla taloudellisen edun, jota muut tuottajat eivät ole saaneet. Se vaikuttaa jo nyt jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, sillä merkittävä osa tuensaajayrityksen tuotteista viedään muihin jäsenvaltioihin.

Se seikka, että yritys on supistanut merkittävästi tuotantokapasiteettiaan, ei sinällään merkitse sitä, että kyseiset toimenpiteet eivät ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Myöskään tuensaajayrityksen suhteellisen pieni osuus Euroopan markkinoista ei yksistään sulje pois kilpailun vääristymistä. Tuensaajayritys ei olisi itse asiassa ilman kyseistä tukea voinut toteuttaa tekemiään investointeja, joten tuensaajayrityksen kilpailijat olisivat ilman tätä tukea voineet saada itselleen jotkut sen markkinaosuuksista.

b) *18 miljoonan Ranskan frangin suuruinen osakkuuslaina*

Valtion myöntämä osakkuuslaina tarjoaa edunsaajalle taloudellista etua, sillä yritys pystyy kyseisen osakkuuslainan avulla hankkimaan pääomaa markkinaehtoja edullisemmin ehdoin. Markkinaehtoja on verrattava tarkasteltavana olevan lainan ehtoihin ottaen huomioon lainan myöntämisajankohta, ja koska Ranskan viranomaiset eivät ole ilmoittaneet täsmällistä päivämäärää, viiteajankohtana on 1 päivään lokakuuta 1996 ajoittuva omaisuuserien osto, joka toteutettiin tarkasteltavana olevan lainan avulla.

Ranskan hallituksen valitseman osakkuuslainaan sovellettavan koronlaskentamenetelmän mukaan lainasta maksetaan 10 viimeisen lainavuoden aikana lisäkorkoa, joka ei riipu markkinakoroista vaan yrityksen tuloksista. Tämän menetelmän perusteella ei voida näin ollen päätellä, että osakkuuslaina myönnettiin markkinaehtoja noudattaen.

Koska komissiolle ei ole toimitettu tarkkoja tietoja, joita tarvitaan valtion myöntämän lainan ehtojen ja markkinaehtojen vertailemiseksi, se soveltaa viitekorkoa lainan sisältämän tuen määrittelemiseksi. Kyseisen viitekoron katsotaan vastaavan jäsenvaltioissa tavanomaisin vakuuksin keskipitkälle ja pitkälle aikavälille myönnetyissä lainoissa käytettävien korkojen keskitasoa. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa valtio on myöntänyt osakkuuslainan, jonka avulla se pystyy hankkimaan kyseisestä yrityksestä osakkuuksia. Tämä toimenpide vastaa näin

ollen valtion pääomapanosta. Komissio on julkaissut edellytykset, joiden avulla voidaan arvioida, onko valtion pääomapanos valtiontukea vai ei [4]. Komissio arvioi kyseisessä julkaisussa, että yrityksiin tehdyt uudet pääomapanokset eivät sisällä tukea, jos pääoman lisäys tehdään oloissa, jotka olisivat normaaleissa markkinatalousoloissa toimivan yksityisen sijoittajan hyväksyttävissä.

Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio ei voi päätellä, että Ranskan hallituksen Lainière de Roubaix'n ostamia SA Filaturen omaisuuseriä varten myöntämä osakkuuslaina myönnettiin oloissa, jotka olisivat normaaleissa markkinatalousoloissa toimivan yksityisen sijoittajan hyväksyttävissä. Komissio osoitti jo edellä mainitussa menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että uusi yritys pystyi ostamaan omaisuuserät pääasiassa valtiontuen avulla, ottaen huomioon erityisesti yhtiöpääoman vähäinen määrä suhteessa myönnettyyn tukeen. Ranskan hallitus ei myöskään osoittanut komissiolle tämän pyynnöstä huolimatta, että Lainière de Roubaix sai tai olisi voinut saada valtion osakkuuslainan myöntämishetkellä lainoja tai pääomapanoksia tarkasteltavana olevaan lainaan rinnastettavin ehdoin. Mainittua viitekorkoa on tämän vuoksi käytettävä markkinakoron indikaattorina tarkasteltavana olevan lainan sisältämän tuen laskemiseksi.

Komission lainan myöntämishetkellä käyttämä korkoprosentin määrittämismenetelmä, jonka jäsenvaltiot olivat hyväksyneet 24 ja 25 päivänä kesäkuuta ja 15 päivänä joulukuuta 1993 järjestetyissä monenvälisissä kokouksissa, oli menetelmä, jonka komissio antoi jäsenvaltioille tiedoksi 17 päivänä tammikuuta 1994 päivätyllä kirjeellään. Tämän menetelmän mukaisesti komissio ilmoittaa jäsenvaltioille viitekoron kunkin vuoden alussa. Ranskan hallitukselle osoitetussa 2 päivänä elokuuta 1996 päivätyssä kirjeessään komissio ilmoitti, että 1 päivästä elokuuta 1996 alkaen ja valtion osakkuuslainan myöntämishetkellä oli voimassa 8,28 prosentin viitekorko. Koska saatavilla ei ole tarkempia tietoja Lainière de Roubaix'lle myönnettyä lainaa vastaavan osakkuuslainan tuotosta markkinoilla, tätä viitekorkoa on sovellettava kuluneen laina-ajan osalta vuonna 1996 myönnetyn osakkuuslainan pienimpänä markkinakorkona.

Tämän osakkuuslainan avustusekvivalentti muodostuu näin ollen valtion kyseiseen lainaan soveltaman koron ja viitekoron välisestä erotuksesta. Tätä erotusta on tarkasteltava valtion tuensaajayritykselle myöntämänä taloudellisena etuna. Investointiavustuksen tavoin tämä taloudellisen edun tarjoava laina uhkaa vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Laina sisältää näin ollen perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

Komissio, joka soveltaa edellä mainittua viitekorkoa ja olettaa Ranskan hallitukselta pyydettyjen tietojen puuttuessa, että laina maksetaan suoraan takaisin, arvioi 18 miljoonan Ranskan frangin suuruisen osakkuuslainan bruttoavustusekvivalentiksi 1 461 067 Ranskan frangia koko laina-ajalta (tai suuntaa-antavasti 1 164 980 Ranskan frangia, jos korko nousee tasolle, jolla viitekorko on 31 päivänä joulukuuta 1998).

Ranskan hallitus sovelsi edellä kuvattua menetelmää myös edellä mainituissa kirjeissä ilmoitetun tuki-intensiteetin laskentaan. Kyseisen laskennan tulos on kuitenkin virheellinen, sillä Ranskan hallitus käytti laskennassa 1 päivänä elokuuta 1997 voimassa ollutta 5,55 prosentin viitekorkoa, jonka komissio antoi Ranskan hallitukselle tiedoksi 18 päivänä elokuuta 1997, eikä lainan myöntämisen aikaan voimassa ollutta viitekorkoa.

2. **Tukien lainvastaisuus**

Kuten edellä todetaan, kyseisiä tukia ei myönnetty komission hyväksymän järjestelyn mukaisesti. Ne myönnettiin vastoin perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä ennen kuin komissio oli tehnyt päätöksen niiden soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Näin toimittiin myös 22 miljoonan Ranskan frangin suuruisen investointiavustuksen yhteydessä, sillä vaikka sitä ei olekaan vielä maksettu tuensaajalle kokonaisuudessaan, myöntämispäätös on tehty ja avustuksen maksaminen riippuu enää eri investointivaiheiden toteutumisesta. Kyseiset tuet on tämän vuoksi katsottava laittomiksi.

3. **Tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille**

Tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan mukaisten poikkeusten perusteella, sillä ne eivät ole yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea eivätkä luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseen tarkoitettua tukea. Niihin ei voida soveltaa myöskään 92 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta. Näitä tukia ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvina myöskään 92 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdan perusteella. Niiden tavoitteena ei ole 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti tai

[4] *Euroopan yhteisöjen tiedote* 9-1984.

komission 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohtien soveltamisesta aluetukeen antaman tiedonannon ([5]) ja teollisuushankkeisiin liittyvää aluesuunnittelua koskevasta avustusjärjestelystä tehdyn komission päätöksen ([6]) perusteella taloudellisen kehityksen edistäminen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma. Tukien tavoitteena ei ole myöskään Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistäminen, jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistaminen tai kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistäminen.

Tukien yhteismarkkinoille soveltuvuuden tarkastelu olisi täten rajoitettava 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen. Tässä yhteydessä poikkeuksen soveltamista on syytä tarkastella niiden puitesääntöjen ja suuntaviivojen perusteella, joissa esitetään selvästi kyseistä poikkeusta koskeva komission tulkinta.

— *Yritysten pelastamiseen ja rakennemuutokseen myönnettävät tuet*

Komissio ei voi jäljempänä esitetyistä syistä todeta, että tarkasteltavina olevia tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina.

Ensinnäkin yritysten pelastamiseen ja rakennemuutokseen myönnettäviä tukia koskeviin suuntaviivoihin perustuvan komission vakiintuneen käytännön mukaisesti ([7]) rakennemuutokseen myönnettävien tukien soveltuvuuden yhtenä edellytyksenä on, että esitetään rakenneuudistussuunnitelma, jonka perusteella komissio voi varmistua yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamisesta kohtuullisessa ajassa. Suunnitelman on perustuttava realistisiin oletuksiin tuensaajayrityksen tulevista toimintaedellytyksistä. Kuten tämän päätöksen II.2 kohdassa todetaan ja kuten komissio mainitsi menettelyn aloittamisesta antamassaan päätöksessä, Ranskan hallitus ei ole esittänyt komissiolle uskottavaa rakenneuudistussuunnitelmaa. Ranskan viranomaiset eivät ole toimittaneet komissiolle tällaista suunnitelmaa myöskään menettelyn aloittamisen jälkeen. Komission kanta ei voi näin ollen poiketa kannasta, jonka se esitti mainitun menettelyn aloittamisen yhteydessä.

Myöskään mainittuihin suuntaviivoihin sisältyvä edellytys, jonka mukaisesti rakenneuudistustuki on esitettävä komissiolle kaikin tarpeellisin tarkennuksin, ei täyty. Kuten II.2 kohdassa todetaan, komissiolle ei ole toimitettu eräitä sen nimenomaisesti pyytämiä tietoja, eikä sille ole ilmoitettu tiettyjä rakenneuudistuskustannusten määriä (edelleen II.2 kohta). Ranskan viranomaisten komissiolle osoittamissa eri kirjeissä ilmoitetut kustannukset eroavat niin ikään merkittävästi toisistaan.

Yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden osalta on syytä todeta, kuten komissiolle ennen menettelyn aloittamista toimitetusta alustavasta tilinpäätöksestä ilmenee (22 päivänä marraskuuta 1996 ja 2 pääivänä huhtikuuta 1997 päivätyt kirjeet), että ensimmäiseksi toimitetussa tuloslaskelmassa on toimintatuloksen laskemiseen liittyviä virheitä. Toisesta tuloslaskelmasta ilmenee, että yrityksen nettotulos vuonna 1996 (noin 20 miljoonaa Ranskan frangia) perustuu yksinomaan investointituen myöntämiseen. Näin ollen nettotulos olisi 848 000 Ranskan frangia vuonna 1999, jolloin rakenneuudistus oletetaan saatavan päätökseen, eli se olisi pienentynyt vuosittain 60 — 70 prosenttia vuodesta 1996 alkaen. Tällainen tulos voisi johtua yrityksen puutteellisesta kilpailukyvystä.

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta jopa ilman suuntaviivoissa tarkoitettua rakenneuudistussuunnitelmaa, että Ranskan viranomaisten toimittamat tiedot eivät vahvista yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta.

Tätä todistavat myös Ranskan hallituksen 16 päivänä lokakuuta 1998 päivätyllä faksilla esittämät tiedot, joiden mukaan suuri osa uuden yrityksen liiketoiminnan tuloksista alitti ostajan rakenneuudistussuunnitelmassa esittämät arviot [. . .]*. Sen lisäksi, että tämän päätöksen II.1 ja II.2 kohdassa esitettyjä Ranskan hallituksen toimittamia tietoja ei voida pitää suuntaviivoissa tarkoitettuna rakenneuudistussuunnitelmana, nämä tosiseikat osoittavat, että tarkasteltavina olevien tukien myöntäminen ei perustunut uskottavaan rakenneuudistussuunnitelmaan.

Tämän lisäksi on otettava huomioon se seikka, että tuen on näiden samojen suuntaviivojen mukaisesti oltava oikeassa suhteessa rakennemuutoksen kustannuksiin ja siitä aiheutuvaan hyötyyn. Tämä edellyttää erityisesti sitä, että tuensaajien on yleensä osallistuttava rakenneuudistussuunnitelmaan merkittävällä määrällä omia varojaan tai markkinaehdoilla saadulla ulkoisella rahoituksella. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa ostaja asettaa omaisuuserien ostamiseen tarkoitettujen varojen lisäksi käyttöön noin 500 000 Ranskan frangin pääoman, eli yhteensä 4,8 miljoonaa Ranskan frangia. Tätä on verrattava julkisten varojen määrään, joka on 40 miljoonaa Ranskan frangia. Epäsuhta on ilmeinen, sillä ostajan osuus näistä varoista on ainoastaan noin 12 prosenttia. Suhteellisuutta koskeva edellytys ei näin ollen täyty.

([5]) EYVL C 212, 12.8.1988, s. 2.
([6]) Ks. alaviite 2.
([7]) Ks. alaviite 3, 3.2 kohta.

Tämä julkisten varojen ja ostajan osuuden välinen epäsuhta on monestakin syystä huomionarvoinen. Ensinnäkin on selvää, että yritys ei olisi missään tapauksessa elinkelpoinen ilman valtion avustusta. Toiseksi voittojen jatkuva ja erittäin merkittävä pienentyminen rakennemuutoksen oletetun keston ajan on hyvin optimistinen oletus ottaen huomioon, että ostajan on harkittava vuonna 1998 yksikköjen sulkemista koskevia lisätoimenpiteitä. Tämän lisäksi se, että yrityksen perimät keskihinnat ylittävät Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan asian kannalta merkityksellisten markkinoiden keskihinnat ja että ”näiden erityismarkkinoiden (lykravilla) hinnat ovat myös Euroopan korkeimpia” (8 päivänä toukokuuta 1998 päivätty kirje), osoittaa, että tämän yrityksen kilpailukyky on markkinoiden heikoimpia, vaikka sen kustannuksista merkittävä osa on voitu kattaa valtiontuella.

Ranskan hallituksen väitettä, jonka mukaan osakkuuslainan muodossa myönnetyt tuet ovat yrityksen pelastamiseen myönnettyä tukea, ei voida myöskään hyväksyä. Suuntaviivoissa esitetyn määritelmän mukaan yrityksen pelastamiseen myönnettävällä tuella on voitava ”tukea sellaista yritystä, jonka taloudellinen tilanne huononee huomattavasti, mikä ilmenee vaikeana maksuvalmiuskriisinä tai teknisenä maksukyvyttömyytenä, säilyttämällä sen asema tilapäisesti entisellään, jolloin yrityksen vaikeudet aiheuttaneet olosuhteet voidaan analysoida ja laatia asianmukainen suunnitelma tilanteen parantamiseksi”.

Tämä tuki myönnettiin kuitenkin omaisuuserien ostamista ja uuden yrityksen perustamista varten. Sen tarkoituksena ei selvästikään ollut liiketoiminnan tilapäinen tukeminen siihen asti kunnes rakenneuudistussuunnitelma saadaan laadittua, sillä kuten komissio toteaa edellä, tällaista suunnitelmaa ei laadittu.

— *Aluekehityksen edistämiseksi myönnettävät tuet*

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen mukaisesti komissio voi pitää yhteismarkkinoille soveltuvana tukia tietyn talousalueen kehityksen edistämiseen, jos ne eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Komissio päätti edellä mainitulla teollisuushankkeisiin liittyvää aluesuunnittelua koskevasta avustusjärjestelystä 14 päivänä syyskuuta 1994 tehdyllä päätöksellä kyseisten alueiden sosiaalis-taloudellisten tietojen perusteella, että aluetuista annetun komission tiedonannon ([8]) liitteen 18 i kohdassa tarkoitetut alkuinvestoinnit, jotka toteutetaan alueella, jolla Lainière de Roubaix sijaitsee, voivat olla oikeutettuja aluetukiin, joiden bruttotuki-intensiteetti on suurten yritysten osalta 25 prosenttia ja niihin voidaan lisätä pk-yritysten yhteydessä 10 prosenttia (bruttotuki-intensiteetti 35 prosenttia). Lainière de Roubaix'ta on pidettävä yhteisön määritelmän mukaisena pk-yrityksenä.

Lainière de Roubaix'lle myönnetyn 22 miljoonan Ranskan frangin suuruisen investointiavustuksen osalta komissio katsoo seuraavaa: edellä esitettyjä Lainière de Roubaix'n tekemiä 22,2 miljoonan frangin suuruisia investointeja voidaan pitää vuoden 1979 tiedonannossa tarkoitettuina alkuinvestointeina. Edellä esitetyn perusteella yhteismarkkinoille soveltuvina voidaan siis pitää 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen mukaisesti investointitukia, joiden osuus on 35 prosenttia eli 7,77 miljoonaa frangia 22,2 miljoonan frangin suuruisista investoinnin bruttokustannuksista. Jäljelle jäävää 14,23 miljoonan frangin suuruista tukea ei sitä vastoin voida pitää samoin perustein yhteismarkkinoille soveltuvana.

Sen sijaan 18 miljoonan Ranskan frangin suuruisen osakkuuslainan osalta on todettava, että tukikelpoisia kustannuksia, sellaisina kuin Ranskan hallitus esitti ne 21 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, ei voida pitää edellä mainitun tiedonannon mukaisina alkuinvestointeina. Kyseiset kustannukset ovat itse asiassa jatkuvia kustannuksia, joista yrityksen on tavallisesti vastattava. Näitä tukia on täten pidettävä toimintatukina, joita ei voida 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohtien soveltamisesta aluetukeen annettuun komission tiedonantoon ([9]) perustuvan komission vakiintuneen käytännön mukaisesti myöntää 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiseen aluetukeen oikeutetun alueen ulkopuolelle. Osakkuuslainan ei voida näin ollen katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille tämän poikkeuksen perusteella.

— *Muut poikkeuksen perustat*

Lainière de Roubaix voisi työllisyystuen suuntaviivojen nojalla olla periaatteessa oikeutettu myös työllisyystukiin ([10]). Ranskan hallitus ei ole kuitenkaan komission monista tietojensaantipyynnöistä huolimatta ilmoittanut ja määritellyt selkeästi sosiaalikustannuksia, jotka voisivat olla oikeutettuja kyseisiin tukiin. Ranskan hallitus ilmoitti 8 päivänä toukokuuta, 21 päivänä heinäkuuta ja 16 päivänä lokakuuta 1998 päivätyissä uusimmissa kirjeissään kustannuksista, jotka eivät voi olla oikeutettuja työllisyystukiin mainittujen suuntaviivojen perusteella.

([8]) EYVL C 31, 3.2.1979, s. 9.
([9]) Ks. alaviite 5, kohta 6.
([10]) EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4.

V **PÄÄTELMÄT**

Komissio toteaa, että Ranskan hallitus on myöntänyt 22 miljoonan Ranskan frangin suuruisen investointiavustuksen sekä 18 miljoonan Ranskan frangin suuruisen osakkuuslainan vastoin perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä.

Komissio katsoo, että investointituet, joiden osuus on 35 prosenttia 22,2 miljoonan Ranskan frangin suuruisista investoinnin bruttokustannuksista eli 7,77 miljoonaa Ranskan frangia, voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella. Sitä vastoin 14,23 miljoonan Ranskan frangin suuruiset tuet on katsottava yhteismarkkinoille soveltumattomiksi. Ranskan hallituksen on toteutettava näin ollen kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 14,23 miljoonan Ranskan frangin suuruisen yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta, jotta yritykseen saataisiin palautettua taloudellinen tilanne, joka siellä olisi vallinnut ellei yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea olisi myönnetty.

Komissio toteaa lisäksi, että 18 miljoonan Ranskan frangin suuruinen laina sisältää tukea, joka koostuu Ranskan hallituksen soveltaman koron ja lainan myöntämishetkellä voimassa olleen viitekoron välisestä erotuksesta. Komissio arvioi tämän tuen määräksi 1 461 067 Ranskan frangia koko laina-ajalta (tai suuntaa-antavasti 1 164 980 Ranskan frangia, jos korko nousee tasolle, jolla viitekorko oli 31 päivänä joulukuuta 1998). Tätä määrää vastaavia tukia on pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomina. Jotta yritykseen saataisiin palautettua taloudellinen tilanne, joka siellä olisi vallinnut ellei yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea olisi myönnetty, Ranskan hallituksen on lakkautettava viipymättä kyseinen tuki soveltamalla tavanomaisia markkinaehtoja, jotka vastaavat vähintään lainan myöntämishetkellä sovellettua 8,28 prosentin viitekorkoa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle investointiavustuksena myöntämää 7,77 miljoonan Ranskan frangin suuruista tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2 artikla

Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle investointiavustuksena myöntämä 14,23 miljoonan Ranskan frangin suuruinen tuki ei sovellu yhteismarkkinoille.

3 artikla

1. Osakkuuslaina, jonka suuruus on 18 miljoonaa Ranskan frangia, on valtiontukea sikäli kuin Ranskan tähän lainaan soveltama korko on lainan myöntämishetkellä sovellettua 8,28 prosentin viitekorkoa alhaisempi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle myöntämä tuki ei sovellu yhteismarkkinoille.

4 artikla

1. Ranskan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet periäkseen takaisin edunsaajana olevalta Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lta 2 artiklassa tarkoitetun tuen, joka on jo lainvastaisesti maksettu sille.

2. Tuki on perittävä takaisin Ranskan lainsäädännön mukaisesti. Takaisin maksettavasta tuesta peritään viivästyskorkoa, joka lasketaan tuen myöntämispäivästä lukien sen takaisinmaksupäivään asti. Korkojen laskennassa käytetään aluetukien nettoavustusekvivalenttien laskemisessa käytettyä viitekorkoa.

3. Ranskan on lakkautettava viipymättä 3 artiklassa tarkoitettu tuki soveltamalla tavanomaisia markkinaehtoja, jotka vastaavat vähintään lainan myöntämishetkellä sovellettua 8,28 prosentin viitekorkoa.

5 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen